1

मू० रा०
५

पुनस्सालान्सप्तैकेन महेषुणा गिरिं रसातलं चैव जनयन्प्रत्ययं तदा ६६ ततः प्रीतमनास्ते
न विश्वस्तः स महाकपिः किष्किंधां रामसहितो जगाम च गुहां तदा ६७ ततो गर्जद्धरिवर
सुग्रीवो हेमपिंगलः तेन नादेन महता निर्जगाम हरीश्वरः ६८ अनुमान्य तदा तारां सुग्रीवेण स
मागतः निजघान च तत्रैनं शरेणैकेन राघवः ६९ ततः सुग्रीववचनाद्धत्वा वालिनमाहवे सु
ग्रीवमेव तद्राज्ये राघवः प्रत्यपादयत् ७० स च सर्वान्समानीय वानरान्वानरर्षभः दिशः प्र
स्थापयामास दिदृक्षुर्जनकात्मजाम् ७१ ततो गृध्रस्य वचनात्संपातेर्हनुमान्बली शतयोज। राम
नविस्तीर्णं पुप्लुवे लवणार्णवं ७२ तत्र लंकां समासाद्य पुरीं रावणपालिताम् ददर्श सीतां ध्या ५

1

भिः सभयवर्जितः ८० न पुत्रमरणं केचि द्र[illegible]क्ष्यन्ति क्वचित् नार्यश्चाविधवा नित्यं भविष्यं

१ती ति व्रताः ८१ न चाग्निजं भयं किंचिन्नाप्सु मरणंभवः न चाप्यजीर्णं किंचिन्नापि व्याधिकृतं ना

या ८२ न चौपि दुर्भयं तत्र न तस्करभयं तत्र भाण्डानि च गृहाणि च यथा न्यायमानि च ८३

नित्यं प्रमुदिताः सर्वे यथा कृतयुगे तथा [illegible] रिपुजनश्चापि वृद्धमुनयो के: ७.६ वाँ

को [illegible]पुत्रं विरजा विद्वज्योतिर्विदि [illegible]वके [illegible] रत्ना था स्नाप्योम हायपथाः ८५

राजवं भपा [illegible] के गुरुजन स्यापदि [illegible]त्यानिर [illegible] स पुनर्लोके [illegible] नले स धर्मेणिर्यो स्यति

८६ इत्यावर्षसहस्राणि स्थानमेव तत्र [illegible] पुनु पा [illegible] स्वर्लोकं प्रयास्यति

मू०रा० ह्यं जनसंसदि अमृष्यमाणा सा सीता विवेश ज्वलनं सती ८१ ततोऽग्निवचनात्सीतां ज्ञात्वा
६ विगतकल्मषां कर्मणा तेन महता त्रैलोक्यं सचराचरं ८२ सदेवर्षिगणं तुष्टं राघवस्य महात्म
नः बभौ रामः संप्रहृष्टः पूजितः सर्वदैवतैः ८४ अभिषिच्य च लंकायां राक्षसेंद्रं विभीषणं कृतक
त्यस्तदा रामो विज्वरः प्रमुमोद ह ८५ देवताभ्यो वरं प्राप्य समुत्थाप्य च वानरान् अयोध्यां प्र
स्थितो रामः पुष्पकेण सुहृद्वृतः ८६ भरद्वाजाश्रमं गत्वा रामः सत्यपराक्रमः भरतस्यांति
कं रामो हनुमंतं व्यसर्जयत् ८७ पुनराख्यायिकां जल्पन् सुग्रीवसहितस्तदा पुष्पकं तत्समारु
ह्य नंदिग्रामं ययौ तदा ८८ नंदिग्रामे जटां हित्वा भ्रातृभिः सहितोऽनघः रामः सीतामनुप्रा ताम
प्य राज्यं पुनरवाप्तवान् ८९ प्रहृष्टमुदितो लोकस्तुष्टः पुष्टः सुधार्मिकः निरामयो ह्यरोगश्च ६

यंतीमशोकवनिकांगताम् ७३ निवेदयित्वाभिज्ञानं प्रवृत्तिं विनिवेद्य च समाश्वास्य च वैदेहीं
मर्दयामास तोरणं ७४ पंच सेनाग्रगान् हत्वा सप्तमंत्रिसुतानपि शूरमक्षं च निष्पिष्य ग्रहणं समु
पागमत् ७५ अस्त्रेणोन्मुक्तमात्मानं ज्ञात्वा पैतामहाद्वरात् मर्षयन् राक्षसान् वीरो यंत्रिणस्ता
न्यदृच्छया ७६ ततो दग्ध्वा पुरीं लंकामृते सीतां च मैथिलीं रामाय प्रियमाख्यातुं पुनरायान्म
हाकपिः ७७ सोभिगम्य महात्मानं कृत्वा रामं प्रदक्षिणं न्यवेदयदमेयात्मा दृष्टा सीतेति तत्वतः ७८
ततः सुग्रीवसहितो गत्वा तीरं महोदधेः समुद्रं क्षोभयामास शरैरादित्यसन्निभैः ७९ दर्शया
मास चात्मानं समुद्रः सरितां पतिः समुद्रवचनाच्चैव नलं सेतुमकारयत् ८० तेन गत्वा पुरीं
लंकां हत्वा रावणमाहवे रामः सीतामनुप्राप्य परां व्रीडामुपागमत् ८१ तामुवाच ततो रामः प